

O d l i š n é s t a n o v i s k o

**v zmysle § 6 ods. 8 zákona č. 185/2002 Z. z. o Súdnej rade Slovenskej republiky a o zmene
a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov
k uzneseniu Súdnej rady Slovenskej republiky
č. 249 z 31. marca 2014**

Väčšinovým rozhodnutím Súdnej rady Slovenskej republiky (ďalej len „súdna rada“), o ktoré tu ide, súdna rada rozhodla o faktickom predĺžení dočasného pridelenia sudcu Okresného súdu Kežmarok JUDr. Richarda Bureša na výkon funkcie sudcu na Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „NS“). Aj tentoraz (obdobne ako už v minulosti) uznesenie nadväzuje na skoršie dočasné pridelenie menovaného sudcu (tu uznesením súdnej rady č. 96 z 16. apríla 2013) a je ďalším pokračovaním v praxi namietanej odlišným stanoviskom k takémuto uzneseniu a tiež k ďalším uzneseniam súdnej rady (č. 187 z 29. októbra 2013, č. 207 z 2. decembra 2013 a č. 218 a 219 z 27. januára 2014), ako i v rámci diskusie na tých zasadnutiach súdnej rady, na ktorých boli spomínané uznesenia prijaté.

Nadalej platiacim dôvodom nesúhlasu s väčšinovým rozhodnutím súdnej rady potom je, že dočasné prideľovanie sudcov okresných súdov priamo na NS bez primeranej či akejkoľvek praxe aj na odvolacom súde nenapomáha vytváraniu obrazu transparentného a dostatočne uváženeho rozhodovania súdnej rady a ďalej prehľbuje podozrenia z pretrvávajúceho záujmu na posilňovaní NS výlučne sudcami, ktorí vyhovujú súčasnému predsedovi tohto súdu, resp. i o praxi tzv. prideľovania trafik. Stále pritom treba trvať tiež na tom, že fakt podpory návrhu väčšinou členov súdnej rady je svedectvom neschopnosti alebo nezájmu väčšiny členov súdnej rady opisovanému počínaniu čeliť, resp. (v tom ešte horšom prípade) znamením ich uzrokovania s takýmto počínaním.

Mgr. Dušan Čimo, v. r.